

Les expectatives altes provoquen trastorns alimentàries

09/2012 - **Psicologia.** Un grup d'investigadors de la UAB ha utilitzat una mostra de més de 200 dones amb trastorns alimentaris per entendre quins factors influeixen en l'aparició d'aquest tipus de patologies. Aquest estudi sembla indicar una gran importància a la pròpia satisfacció, a l'èxit personal i professional i al conflicte amb les persones properes. Tot això indica que les pacients diagnosticades amb trastorns alimentaris semblen tenir unes expectatives molt altes d'elles mateixes, fet que comporta una avaluació negativa del propi èxit, sent aquest un factor molt important en l'aparició i manteniment d'aquestes patologies.

Els trastorns de la conducta alimentària constitueixen processos multidimensionals sobre els quals hi incideixen nombrosos factors de risc tant biològics com psicològics o socials. En els contextos personal i de l'entorn destaquen la baixa autoestima, la insatisfacció corporal, uns estàndards propis elevats, un concepte propi negatiu i unes altes expectatives en progenitors molt controladors, sobreprotectors i perfeccionistes. Una gran diferència entre la percepció pròpia de l'aparença física i l'ideal social del prototipus estètic incrementa el grau de vulnerabilitat per a l'aparició i manteniment d'aquests problemes. L'equip de recerca de patologia alimentària de l'Hospital Universitari de Bellvitge (sota la direcció del Dr. Fernández-Aranda) juntament amb les professores Roser Granero i Eva Penelo de la Universitat Autònoma de Barcelona han explorat la rellevància dels estàndards propis i dels altres per a l'aparició dels diferents subtipus de trastorns de la conducta alimentària. Una mostra de 240 dones joves amb diagnòstic de patologia alimentària i 152 controls sanes van ser extensament avaluades en estil familiar, expectatives i grau d'independència envers l'alimentació, incloent-hi el grau d'autosatisfacció, l'èxit assolit per la persona i el nivell de conflicte que els comportaments alimentaris generen en les persones de l'entorn més proper.

Entre els resultats més rellevants destaquen les altes puntuacions assolides per les pacients amb problemes alimentaris en la rellevància atorgada a la pròpia satisfacció, al nivell d'èxit assolit i pel conflicte amb persones properes. El subtipus de bulímia nerviosa va registrar les puntuacions més elevades en el grau d'importància atorgat a l'aparença física per sentir-se satisfeta. El subtipus anorèxia nerviosa va puntuar més alt en el nivell de conflicte amb els altres respecte a l'aparença física i més baix en el grau d'èxit assolit en autorealitzar-se.

Aquests resultats aporten noves evidències sobre el rol rellevant del constructe "incompetència percebuda" sobre l'aparició i el manteniment dels trastorns alimentaris. Les pacients diagnosticades amb aquestes patologies semblen presentar un alt nivell d'expectatives de sí mateixes, fet que a la vegada comportaria una avaluació pròpia de menys èxit.

Roser Granero, Eva Penelo

Departament de Psicobiologia i de Metodologia de les Ciències de la Salut

Gunnard K, Krug I, Jiménez-Murcia S, Penelo E, Granero R, Treasure J, Tchanturia K, Karwautz A, Collier D, Menchón JM, Fernández-Aranda F. "Relevance of social and self-standards in eating disorders." *Eur. Eat. Disord. Rev.* 2012 Jul;20(4):271-8.